

24.7.56, יום ג', טז' אב

בא אצלי הבוקר איתן. רצה לדעת מה רצה המרשילד. אמרתי לו שאיני מסוגל לבחון כליות ולב, אבל היה צריך: א) למסור לי מהי תגובת הרוסים להמלצתו על מפעל הירדן - שפילוב ענה רק: זוהי שאלה אדיבה; ב) ראה צורך ללמד סניגוריה על מועצת הבטחון שמחקה הפסוק הידוע (הסכמת שני הצדדים), ג) צריך להקים יחסי אימון הדדיים ולכפר על שגיאות שעשה ביחס אלי מקודם, ד) להסביר דרכי פעולתי להבא: הפסקת אש, קיום הסכמים במלואם, יצירת אטמוספירה יותר נוחה, הבאת הצדדים יחד בתוקף סעיף 12, להביא לידי שלום. נדמה לי שהמטרה העיקרית, הוא המרשילד כעושה שלום ומקבל פרס נובל, לשם כך מאמצים לעשות שלום, ואלה הוא עושה בתבונה. הוא זהיר מאוד במעשיו, ורוצה לזכות באימון כללי.

איתן סיפר כי בארוחה ביום חמשי בערב שסידר לכבודי המרשילד - אמר לו המזכל כי נתרשם מאוד מהשיחה אתי בבוקר ואחה"צ.

- כשכתי בישיבת ועדת חו"כ הודיע לי נחמיה כי כהר הצופים נסתככו הדברים. הלגיונרים (5 במספר) התקרכו לבית ריק הנמצא ברשותנו. אנשינו יצאו לקראתם ודרשו מהם להתרחק, הללו סרכו, אנשינו ירו פעמים באויר, גם ירו פעמים באויר. נתקשרנו עם או"מ, וברנס שלח משקיפי או"מ עם קצין שלנו משקיפי או"מ עם קצין שלהם. בהתקרב הקצין הירדני ושני משקיפי שב"ת עלו על מוקשים ונפעצו. לאחר כך נתברר שנפעצו קשה.

סיימתי הויכוח באמצע ומיהרתי למשרדי לפני יצאו לחיפה (בשתיים וחצי אחה"צ) טלפון לי תקוע שהוא פנס לברנס, וזה ענה בכעס ובחימה, כי כל האחריות

עלינו וסירב להיפגש אתו. כשתקוע הפציר - אמר ברנס שיתראה עם וויזיה, תקוע סרב. אמרתי לתקוע שיתקשר עם זלמן ויחזור לי - הוא
את ברנס. תקוע הבטיחני כי המשקיפים ידעו עוד לפני חודש שהמקום ממוקש.
בשלוש וחצי יצאתי לחיפה.

- בועדת חוץ ובטחון דנו על המרשילד (אם כי גולדה מסרה להם אתמול דו"ח דרשו ממני להסביר להם תכלית שליחותו של המזכ"ל), אח"כ דנו על פריצת אילת, התחלת העבודה בערוץ הירדן וחזנות. הוצע שימליצו לפני הממשלה לעשות פעולות אלה מבלי לקבוע הזמן. "העתוי" יניחו לממשלה. הררי עורר שאלת התפוררות ירדן והציע להתכונן ולהגיע עד הירדן. גלילי הציע להמליץ לממשלה על כיבוש מערב הירדן אם צבא עיראקי יכנס לירדן. ברנשטיין התנגד לכך.
יש יישוב ערבי, נעמוד בפני חזית כל ערבית ועוד. דרשתי בכל התוקף שלא יקבלו שום המלצה, העלולה להביא לנו נזק חמור אם תתפרסם, מבלי שתביא כל תועלת.
כשתגיע השעה - נדון על צעדינו. עזבתי הישיבה לפני היגמרה. אמרתי לוועדה כי אילו הייתי בטוח שתפילה נשמעת הייתי מתפלל על כך, שאם נגזר על מדינת ירדן להתפורר - לא תבוא ההתפוררות במשך ששת החדשים הקרובים.

- לפני שש הגעתי לחיפה ונכנסתי למלון שבו התאכסנתי לפני שנים אחדות. טלפנתי ליצחק וביקשתי לשלוח מכתב לברנס כי בהיעדרי מירושלים שמעתי על המקרה המצער ואני מביע השתתפותי בצער של ברנס והמשקיפים, ואהיה אסיר תודה אם לאחר חקירה מדוקדקת יודיע לי איך קרה הדבר. אמרתי לו שלא ישלח המכתב בלי להתייעץ תחילה עם תקוע וגולדה.

- ברבע לפני עשר בערב בא מפקד חיל היס שמואל טנקוס ולקח אותי לנמל קישון שבו עגנה האניה שהביאה את הטנקים. בדרך כבר ראיתי עשרה טנקים שנדו.

הפריקה החלה בעשר ונסתיימה בעשר ורבע. פורקו 30 טנקים ומאות ארגזים עם חלקי העבודה בין בחורינו ובין המלחים הצרפתים היתה מתואמת להפליא. היו סבורים שהעבודה תימשך עד שלוש לפנות בוקר. האניה יצאה מטולון כאילו בהפלגה לאלגיר. בים הסביר מפקד האניה לקצינים ולמלחים מה זאת ישראל וכי הם נשלחים לישראל. הבחורים הצרפתים עושים רושם מצויין. הטנקיסטים שלנו עלו על האניה ומבעוד יום בלב הים, והוציאו טנק אחרי טנק ברכיבה. אח"כ נכנסו מכוניות משא כבדות ועמסו הארגזים. השגריר הצרפתי אף הוא בא לחזות במראה - שהוא במידה רבה אחראי לו. מ.ד. התכוון לבוא באחת אחרי חצות לראות במחזה... - כאילו חזרו ימי המחתרת של ההגנה. אבל גם בשביל מחתרת טוב שיש מדינה. צריכות לבוא עוד שמונה אניות כאלו, שתים בשבוע הבא, והשאר בהפסק של שבועיים - אם הכל ילך כשורה.

המיסטרנים יבואו ליל 12 - 12, בשלוש טיסות, יולי 18 - 18, בשתי טיסות. כבר יש לנו 18 טייסים המסוגלים להטיס מיסטרנים. שמעון יוצא מחר לפריס לדון על קניית עשרה ווטורים וחלקי חילוף למיסטרנים.

- דיברתי עם כרמל על מכון הבדק ואל-על וביקשתי להפגש עם שמעון להביא מכון הבדק לידי שכלול, שיהא מסוגל לטפל גם במיסטרנים, ולבדוק ההצעה של חברה אמריקנית על שותפות עם אל-על. השנים יפגשו מחר בבוקר.

שבתי למלון בשתים עשרה וחצי ועוד הספקתי לקרוא במשך שעה האתיקה הניקומנאית.